

Bácsme gy ei Füg get len sé g

A BÁC SBODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., negyedévre 3 kor.
Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsme gy ei Füg get len sé gi és
48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Tönkreteszik az országot.

Irta: **Batthyány Tivadar gróf.**

Az ország közvéleményét méltán foglalkoztatják sőt fölháborítják a magyar kormány, a közös miniszterekkel egyetértőleg a véderő fejlesztésére megállapított tervei. Eddig tudjuk már, hogy a haditengerészetet oly örületes módon akarják kiépíteni, hogy már néhány éven belül, egyedül a haditengerészet költségvetése a mostani 68 millióról hirtelen felszökik évi 200 milliónál tetemesen magasabb összegre; ehhez véve a hadsereg tervezett reformjának költségeit, bizton számíthatunk arra, hogy magyarország adófizető polgárságát, a legközelebbi években a kvóta arányában 2—300 milliónyi évi több kiadással akarják megsarcolni.

Borzalmas csak gondolni is arra az embertelenségre, amellyel egy ily program keresztülvitelét erre a mi szegény nyomorult elsenyvedt és hátramardott országunkra rá akarják oktrojálni. A legutóbbi népszámlálás eddig köztudomásra jutott eredményeiből tudjuk, hogy az ország népe, más virágzó nemzetekhez képest elenyészően csekély számban szaporodott. A vidék, a falú, igen sok helyen egyenesen elnéptelenedik, ezrével és ezrével vándorolnak ki az emberek egyszerűen azért, mert idehaza a dolgozni akaró munkáskéz munkát nem kap; ezek és ezek ismét, habár végleg ki nem vándorolnak is, a nagy munkahiány miatt kénytelenek külföldön keresni kenyerüket, akik itthon hagyják szülő családjukat s maguk legföljebb a téli hónapokra kerülnek haza. Ezek a tények egymagukban bizonyítják, ennek a nemzetnek nyomoruságos helyzetét. De ha végigtekintünk az ország legkülönbözőbb társadalmi osztályai között, mindenütt a nélkülözés, a nyomor, az eladósodottság az, amivel találkozunk.

A gazdasági munkával foglalkozó nép ragaszkodik a röghöz, szeretne dclgozni, szeretné a hazai földet művelni, de nem jut a földhöz, mert a kormány pénz hiányában képtelen egy okos, helyes, szociális alapokra fektetett telepítési és parcellázási akciót nagy méretekben keresztülvinni.

A megélhetési viszonyok, a folyton fokozódó drágulás napról-napra nehezebb helyzetet teremtenek, amennyiben a kereső osztályok mind nagyobb nehézségekkel kénytelenek megküzdeni, hogy maguk és családjuk élelmét, ruházatát, lakását stb. megszerezhessék; iparunk alig van s az a kevés, ami van, az is csak tengődik, nem bír fejlődni s így nem bír a munkakereső százvezreknek jól fizetett munkát nyújtani. Nagyszabású kereskedelmünk nincsen, amit mi kereskedelemnek nevezünk, az semmi más, mint az osztrák nagyipar és nagykereskedelem ügynökszerű közvetítése, amely ismét csak elenyészően csekély egzisztenciáknak nyújt s azoknak is csak keserves kenyeret. A tisztviselő, a munkásság, teljes joggal panaszkodik, hogy a mai drágaság mellett megélni képtelen; egyszóval bárhova nézünk, mindenütt nyomor az, amivel találkozunk.

Mi sem volna tehát természetesebb, mint az, hogy a törvényhozás minden erőt arra koncentrálja, hogy az ország gazdasági viszonyait fellendítse, a népet keresettséghez, minél több, minél jobban fizetett munkához juttassa s ezzel szemben mit tapasztalunk? azt, hogy a kormány s az őt támogató képviselőházi többség, a nép érdekében, az ország javára semmit, de absolute semmit sem tesz! Ellenben ráfeküsznek az országra az új adóreform tervezett módosításával; meg fogják feszíteni az adósrótot a végletekig! ami még ezentúl megmarad a nép zsebében, azt a gyúfa, petróleum és egyéb monopóliumok útján fogják a népből kiszípolozni! és mindezt teszik egyedül és kizárólag az udvari politika és a bécsi nagyhatalmi ábrándok érdekében; mindezt teszik csak azért, hogy a katonai moloch kielégíthetetlen bendőjét, a magyar nép nyomoruságos filléreinek utolsóival is táplálni igyekeznek.

Legfőbb ideje lenne, hogy a magyar nép észre térjen, hogy belássa, miszerint az, amit a mostani kormány tervez, ennek az országnak évtizedekre való teljes megbénítása!

Meg kell mozdulnia a magyar társadalom minden rétegének, tiltakoznia kell az erejét meghaladó megterheletés

ellen; követelnie kell, hogy ami csekély jövedelme az állatnak van, azt elsősorban a nép javára, a nép megmentésére fordítsák s követelnie kell azonkívül, hogy a gazdasági önállóság biztosítása révén új jövedelmi forrásokat nyisson s ezáltal az ország jólétét emelje.

A magyar képviselőház ellenzéke bizonyára teljesíteni fogja kötelességét, hogy azonban siker koronázza harcainkat, szükséges, hogy megmozduljon a népek milliója. Ha a nemzet széles rétegei teljesítik kötelességüket, egyhangulag szót emelnek a nép kiszárlásával szemben, akkor győztünk! ha pedig hallgat a nép, birkatürellemmel tűri, hogy kifosszák, önmagának tulajdonítsa, ennek a nemzetnek, ennek a népnek nyomorát, magának tulajdonítsa, ha végleg tönkreteszik az országot.

Vizsgálat a petíció ügyében.

Tizennyolcadik nap.

Február 27-én, a vizsgálat tizennyolcadik napján még mindig a Kovácsévits Uros-féle traktálódzás forgott szőnyegen.

A kihallgatott 17 tanú közül 2, úgymint: Miits Sándor Neca és Kunics Milán nem volt jelen az etetés-itatásnál, de hallomásból mindegyik tudja, hogy Kovácsévits Urosnál a választás előtt két nappal és a következő napon is kortesvacsora volt. Miits Sándor Neca a választás előtt valamelyik nap délután járt Kovácsévitsnál, akkor látta ott a Konyovits-párt városi korteseit is; látta, hogy több választó ivott ott.

A többiek, névszerint: Miits Száva Kuzmanov, Miits Sándor Misa, Miroszávlyev Milos, Miits Pál, Miits Nikola, Miits Szima Sztankó, Miits Tósó, Miits Toma Márkov, Miits Zsárkó Jovanov, Miits Zsivkó Miskin, Miits Sztánkó Szimin, Miits Péter Szávin beismerik, hogy a választás előtt két nappal kortesvacsorára hívták őket Kovácsévitshez, el is mentek, kaptak paprikás húst, bort és szivart; jelen voltak a lakomán a Konyovits-párt kortesei is. Többnyire mindnyájan azt mondják azonban, hogy ők nem a lakomáért szavaztak. Egyik-másik azt is vallja, hogy amikor az ingyen bor elfogyott, akkor a magukéból ittak tovább.

Rajkovits Miklós (tévesen Sztojkovits) vallja, hogy az ablakon át szemtanúja volt a szóbanforgó két estén a Kovácsévits Urosnál rendezett kortes lakmározásnak; látta ott a Konyovits-párti korteseket is. Csekély eltéréssel hasonló vallomást tett Miits Nikola Andrin, valamint Milla István is.

Tizenkilencedik nap.

Február 28-án a jogtalanul visszautasított szavazók kihallgatására került a sor. A kihallgatott 29 tanú vallomásának lényegét a következőkben foglaljuk össze:

Darázs Máttyás vallja, hogy rajta kívül más hasonló nevű szavazó nincs; tehát jogtalanul utasították vissza, amit bizonyít az is, hogy a városi törvényhatósági választásnál szavazatát elfogadták. Kuluncsits Márk (Márton) vallja, hogy ilyen nevű szavazó rajta kívül nincs Zomborban, mégis visszautasították, mert Dédits Szevén azonossági tanú — aki pedig 2 évig a házában lakott — letagadta, hogy ismerné. Kulits Xavér vallja, hogy rajta kívül más hasonló nevű szavazó itt nincs, mégis visszautasították, mert Dédits azonossági tanú ráfogta, hogy őt Szávónak hívják. Ország István vallja, hogy tíz év óta van szavazati joga s más hasonló nevű szavazó nincs, még sem engedték szavazni. Bosnyák József Antunov vallja, hogy 15 év óta szavazó, abban a városrészen, ahol lakik, más hasonló nevű szavazó nincs, Dédits azonossági tanú szavára mégis elutasították. Sorok János vallja, hogy 20 év óta van szavazati joga, más hasonló nevű földtulajdonos itt nincs, Dédits azonossági tanú szavára mégis visszautasították, holott másik két azonossági tanú igazolta. Beretics Mihály vallja, hogy csak egy hasonló nevű ember volt Zomborban, egy pandur, de az már 15 év előtt meghalt, mégis visszautasították, noha már 28 év óta szavazó polgár. Podolszky György vallja, hogy rajta kívül más ilyen nevű földtulajdonos szavazó nincs, mégis visszautasították, pedig személyazonosságát három tanú igazolta. Klucsovsky Tamásnak 8 év óta van szavazati joga, más hasonló nevű egyén itt nincs, még sem engedték szavazni. Buják Orbán hasonló vallomást tesz, azzal az eltéréssel, hogy egyik azonossági tanú őt igazolta, a másik azt mondta, nem ismeri; erre elutasították.

Haert Antal vallja, hogy Bácsszentivánon más hasonló nevű földtulajdonos szavazó nincs, neki 8 év óta van szavazati joga, de most elutasították. Weiszgärber József vallja, hogy 10 éve van szavazati joga, más hasonló nevű szavazó nincs. Ennek dacára szavazatát nem fogadták el. Schrödi György hasonló vallomást tesz, azzal a kiegészítéssel, hogy egy azonossági tanú igazolta a személyazonosságát, még sem fogadták el. Brettregger Miklós vallja, hogy 3 év óta van szavazati joga, más hasonló nevű szavazó nincs; szavazatát még sem fogadták el. Blechl József vallja, hogy 8 év óta van szavazati joga, de most elutasították.

Dr. Mayer Nándor ügyvéddel szembesített a bíró 20 visszautasított szavazót; mire a tanú kijelentette, hogy azokat — ötnél kivételével — személyesen ismeri és bizonyítja, hogy azok szavazati joggal bírnak és a jogtalanul visszautasítottakkal azonosok. Hasonló vallomást tett három szavazóra nézve Falcione Lajos földbirtokos is.

Vitkovits Károly három jogtalanul visszautasított szavazó, Bosnyák Mihály négy, Sztrlich Zsigmond egy, Szellmann Péter három, Lerbaum János egy, Parcsetics Sándor négy, Bikár Vászsa Mladen tíz, Schlachter Vendel egy jogtalanul visszautasított szavazó személyazonosságát és a visszautasítás jogtalanságát igazolta.

Súlyos nap volt ez a Konyovits-pártra, mert kétségtelen bizonyítékokat szolgáltatott arra, hogy amikor már sem etetés-ítatás, sem vesztegetés, sem terrorizálás nem használt, akkor Nikolits és társai a legdurvább erő-

szakhoz nyúltak, hogy a többségből kisebbséget csináljanak és Konyovits számára a mandátumot elorozzák.

Huszdik nap.

Március 1-én folytatódott a jogtalanul visszautasított szavazók és azok azonossági tanúinak kihallgatása. A bíró 17 tanút hallgatott ki.

Gyurkovits Tóbiás vallja, hogy 10 év óta van szavazati joga; ilyen nevű választó csak egy volt, az azonban 10 év előtt meghalt. Szavazatát nem fogadták el. Wahl János vallja, hogy 20 év óta szavazó, de most nem volt szavazni; van azonban egy fiatalabb Wahl János is. Gerber Márton vallja, hogy 8 év óta szavazó; van ugyan egy hasonló nevű, de az még kiskorú. Magával vitte a választáskor adókönyvét és egy arcképes hiteles igazolványt is, de visszautasították a szavazatát. Kleiner Lőrinc vallja, hogy 6 év óta szavazó; a választáskor egy szerb azonossági tanú igazolta, nála volt az adókönyve és a hiteles arcképes igazolványa is, de nem fogadták el a szavazatát. Schrödi István vallja, hogy 4 év óta minden évben kapott értesítést, hogy a választók listájába fel van véve, volt nála a választáskor adókönyv és arcképes igazolvány is, mégis visszautasították. Ifj. Stefán Gáspár vallja, hogy 14 év óta szavazó, a választáskor egyik azonossági tanú igazolta, még sem fogadták el szavazatát. Weiszgerber Ádám vallja, hogy 10 éve szavazó; a választáskor magával vitte adókönyvét és hiteles arcképes igazolványát, több azonossági tanú igazolta, csak egy mondta, hogy nem ismeri. De szavazatát nem fogadták el. Fink Miklós hasonló vallomást tesz; valamint Lencz Ignác, Rundió Ferenc, Blechl Vendel, Blech Antal, Traub János, Ebli Ferenc és Gerber János is.

Mayer Nándor a vele szembesített választókat ismeri, személyazonosságukat bizonyítja. Hasonló vallomást tett Bikár Vászsa Mladen is.

*

Kötelességünknek tartjuk e helyen megemlíteni, hogy a vizsgálatot vezető táblabíró magatartására vonatkozó múltkori megjegyzésünknek az a része, a melyben szóvá tettük a táblabírónak a főispánnal való sűrű érintkezését és azt, esetleges szuggeráló hatásánál fogva, de opportunítási szempontból is kifogásoltuk — rektifikációra szorul. A táblabíró ugyanis magán úton, de kategorikus formában azt a megnyugtató kijelentést tette, hogy a főispánnal semminemű érintkezésben nem áll, még nem is beszélt vele. E föltétlenül hitelt érdemlő nyilatkozat kapcsán meg kell állapítanunk, hogy múltkori információnk teljesen megbízható helyről származott ugyan, amelynek jóhiszeműségéhez semmi kétség nem fér, de viszont az is kiderült, hogy tévedés történt s a tévedés oka és genezise tisztázódott. Lojális készséggel regisztráljuk ezt a tényállást; múltkori észrevételünk többi részét azonban — sajnálatunkra — nem módosíthatjuk. Pedig mi örülnénk annak, ha semmi rekriminációra se lenne okunk.

Városfejlesztési javaslatok.

A március 3-ára összehívott közgyűlésen dönt a város törvényhatósági bizottsága azok fölött a városfejlesztési és beruházási javaslatok fölött, amelyeket az evégből kiküldött ötös bizottság dolgozott ki és terjesztett, további elhatározás végett, a közgyűlés elé.

Ez a közgyűlés tehát korszakalkotó lehet a város történetében, de lehet szomorú emlékü is, aszerint, amint a városatyák határozata az okos előhaladás, vagy a csökönyös és szűkeklű maradiság jegyében születik meg.

Főltétebb fontos és nagy horderejű alkotásokról van szó, amelyeknek — ha létesülnek — meg lesz az a kiszámíthatatlan előnyük, hogy mértékteljes léptekkel előre viszik és az ázsiai állapotból egyszerre kirántják a várost; de viszont tagadhatatlanul meglesz az a hátrányuk is, hogy a közterhek aránylagos emelkedését kikerülhetlenné teszik.

E kettős szempont lelkiismeretes megfontolása és a viszonyok alapos mérlegelése után mi a javaslatba hozott alkotások létesítése mellett foglalunk állást, mert igazat kell adnunk az ötös bizottságnak abban, hogy a városnak már absolute lehetetlen kitérni a korszerű városfejlesztési alkotások és beruházások elől s ha kitérne is ma, az immár elodázhatatlan szükségletek és igények elemi erővel újból jelentkeznek és holnap megint kopogtatnak az ajtón; közben pedig csak kárát és hátrányát szenvedjük az oktalan halogatásnak.

Annak se vagyunk barátai, amit a habozók és Pató Pálok hangoztatnak, hogy tudniillik csak successzive, apránként és lassú egymásutánban kell létesíteni az alkotásokat. Nem lehetünk ennek a halogatósi politikának barátai, mert mi nevetségesnek tartjuk az adomabeli juhásznak azt az ovatosságát, hogy minden nap egy kis darabot vágott le a kutyája füléből, hogy ne fájjon neki olyan nagyon. Hiszen végre is, amin előbb-utóbb okvetlenül át kell esni, jobb azon átészni egyszerre; annál inkább, mivel úgyis bizonyos, hogy a szóbanforgó alkotásokat csak annuitásos kölcsönből lehet megcsinálni; már pedig azt minden hozzáértő ember tudja, hogy egy nagyobb összegű annuitásos kölcsön mindenestre olcsóbb, mint hogyha több kisebb kölcsönt veszünk fel, amiket később úgyis konvertálni kellene, minden valószínűség szerint jó drágán.

Ez a mi határozott álláspontunk; mindazonáltal ajánljuk a körültekintő és érett megfontolást; mert az ilyen nagyfontosságú elhatározásoknál mindig súlyt fektetünk arra, hogy közmegnyugvásra történjenek. Azért jónak látjuk a dolog tisztázása végett röviden reprodukálni az előzményeket és nagy vonásokban ismertetni az ötös bizottság javaslatát.

Még az 1909. évi október 23-án történt, hogy a közgyűlés, Buday Gerő indítványára és az ő elnökleite alatt egy ötös bizottságot küldött ki, a korszerű városfejlesztési javaslatok kidolgozása végett. Ez a bizottság 1910. évi január 25-én kelt jelentésében felsorolta az elodázhatatlan alkotásokat a következőkben: a polgári és kereskedelmi iskola 350 ezer; városi színház 500 ezer; közvágóhíd és jéggyár 250 ezer; rendőrség és tűzvédelem újraszervezése 300 ezer; s a városi zálogház 100 ezer korona költséggel; mindez együtt másfélmillió kiadást igényel. A kölcsöntörlesztésre évenként kellene 75 ezer korona. Ebből jövedelmek által fedezetet nyerne 27.300 korona; tehát pótdóval lenne fedezendő 47.700 korona; ami mintegy tíz és fél százalék pótdó emelést vonna maga után. Ezenkívül égetően szükséges még a vízvezeték és a csatornázás, ami szintén fölémész legalább másfélmillió korona költséget.

A törvényhatósági bizottság 1910. január 17-én tartott közgyűlésében tárgyalta az ötös bizottság javaslatát és azt *elvéleg egész terjedelmében elfogadta* és utasította az ötös bizottságot, hogy terjesszen elő részletes javaslatot

úgy a tervezett beruházásokra, mint a kölcsönfelvételre nézve.

Erre az ötös bizottság 1910. szeptember 23-án előterjesztette újabb javaslatát, amely alapul vette azt a gondosan és nagy szakismerettel összeállított tanulmányt, melyet Szabó László városi főmérnök dolgozott ki. E tanulmány szerint a vízvezeték és csatornázás, a várható vízdíjakból származó bevétel tekintetbe véve, legfeljebb évi 10 ezer koronás kölcsöntörlesztést igényelne a várostól. Egyébként e részben a bizottság a részletes költségvetést a lejtőmérés munkálatok befejezéséig kénytelen volt elhalasztani. A többi szükségletre nézve kimutatta a bizottság, hogy az iskolák, rendőrség és tűzörség, színház, vágóhid és jéggyár, valamint a városi szálloda mindössze annyi tőkeamat törlesztéssel terhelné a várost, hogy az nem igényelne 11 százaléknál több pótdó emelést; ami szemben az ellenértéket képviselő nagyszabású alkotásokkal, igazán csekélységnek mondható.

Ime, ezek a dolgok fogják képezni a március 3-iki közgyűlés tárgyát. Föltéve azt az esetet, hogy az itt reprodukált számítások vérmes és optimista számításoknak bizonyulnának; feltéve tehát azt, hogy az áldozat a valóságban nagyobb lenne, mint amekkorát a bizottság perspektívája mutat, mindazonáltal az eltérés semmi esetre sem lehet olyan jelentékeny, hogy az afölött való aggodalom visszatartóztathassa a közgyűlést a javasolt alkotások megvalósításától. Mert az egészen bizonyos, hogy elviselhetetlen vagy nagyon súlyos megterhelésről szó sincs; valamint nem kevésbé bizonyos az is, hogy a szóbanforgó alkotások a város fejlődése érdekében immár tovább el nem odázható és elodázásuk kiszámíthatatlan erkölcsi és anyagi kárral járna.

Végre valahára a város sorsának intézéséből számítani kell a Pató Pálrendszer és érvényesíteni kell azt a bölcs és életrevaló elvet, hogy: „Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra”.

HIREK.

A függetlenségi és 48-as kör közgyűlése. A zombori függetlenségi és 48-as kör, az alapszabályok értelmében március 15-én délelőtt 11 órakor tartja meg rendes közgyűlését, a kör Erzsébet-körúti helyiségében, amire e helyen is fölhívjuk a körtagok figyelmét.

Városi közgyűlés. A holnap, pénteken délután tartandó városi közgyűlésre, a szőnyegre kerülő városfejlesztési javaslatok rendkívüli fontosságára való tekintettel, ismételten fölhívjuk a törvényhatósági bizottság tagjainak figyelmét.

Bácskai mulatság. Mint értesülünk, dr. Jovánovits József ügyvéd házában a farsang végén pompásan sikerült háú álarcos bál ment véghe, löbb fiatal hölgy és úr részvételével. A mulatság vasárnap este kezdődött és egy folytatásban kedden estig tartott. A társaságban mindvégig széles jókedv és fesztelenség uralkodott. A két éjjel és két nap tartott mulatsággal a résztvevők igazán bácskai módon fejezték be a farsangot.

Plébános iktatás Szondon. Mint Szondáról írja tudósítónk; Littvay Péter az újonnan kinevezett és megerősített szondi plébános e hó 27-én, tartotta meg a hívők teljes részvétele mellett plébánosi beiktatását. Az ünnepélyes aktust. Evetovich hácsi plébános vezette. Mind a két plébános a hívőkhöz a községben divó mind a három nyelven beszélt. Nagy és mély hatással. Délben az új plébános szűkebb körű ebédet adott.

Egyetlen est. A Pintér Imre színművész által folyó hó 4-én, azaz szombaton rendezendő

művészt, ha az előjelek nem csalnak, elsőrangú szórakozásban és élvezetben részesíti Zombor színházbajáró, műértő közönségét. A szebbnél-szebb újdonságok, színpadi tréfák bőven biztosítják a fényes sikert. A dúsgazdag műsor színpadi bohóságain kívül kitűnőek lesznek a következő számok: Palkó te rajkó! Akiknek a szívük fáj. (Sorentói levél.) Mikor a falevelek lehullnak. Oh borzalom! Rapport az ezredes előtt. Tolonckocsi. Visszaemlékezés a Maros vízére. Nagymarosi pofon. Dal a princess cigarettáról. Jesszus! a villamos! Nóta a nők nagy kalapjáról. Mária, egy eszed-leány tragédiája. Trombitás. Zülleni... zülleni... stb. stb. A jegyek elővétele arra mutat, hogy színházunk kicsinek fog bizonyulni március 4-én.

Eljegyzés. Walient Sándor jőnevű Zombori cipészüzlet tulajdonos jegyet váltott Will Mariskával.

Titkos tanácskozás. A lapunk legutóbbi számában foglalt leleplezés, mely föltárta a „kéz kezet mos“-féle vármegyei gazdálkodást és egy kicsit bevilágított a vármegyei boszorkánykonyha titkaiba — nagy reszenzust keltett a vármegyén. Mint halljuk, az úgynevezett intéző körök azon törik a fejüket, hogyan lehetne útját állani a további lealcázásoknak? Lapunk zártakor vesszük az értesítést, hogy szerdán délután 5 órára bizalmas tanácskozásra hívták össze a mungópárt összes befenteseit, amely tanácskozásnak tárgyát állítólag a retorzió és egyszersmind az a kérdés képezi, hogy miképpen lehetne lakatot tenni a szánkra? Éppen mikor ezeket a sorokat írjuk, akkor fűjjük a követ lapunk és annak szerkesztője ellen. No majd elvárjuk az ígért slagert és állunk elébe, akármiféle infámia lesz is benne.

A politika áldozata. Mély megilletődéssel haljuk, hogy Schlotzer Márton korcsmáros, a hétfőről keddre menő éjszaka öngyilkossági kísérletet követett el. Revolverrel melbe lötte magát. A golyó közvetlenül a szív mellett hatolt a testébe és életveszélyes sebet okozott. A tragikus eset annál inkább részvétet kelt, mivel a politika, jobban mondva a Konyovits párt volt az előidézője. A tavalyi választásnál ugyanis Schlotzer, függetlenségi ember létére Konyovitsra szavazott azért, mert Konyovits italmérsi engedélyt ígért és eszközölt ki neki. Az eltévelyedett ember bevallotta ezt a botlását többek előtt. Így aztán az eset belekerült a petícióba és most vizsgálat tárgyát képezi. E miatt a Konyovits-párt részéről Schlotzer üldözéseknek volt kitéve; különösen a Konyovits-párt egyik kolomposa, ki az italmérsi engedéllyel való manipuláció körül is bábáskodott — folyton szemrehányásokkal halmozta el és megtorlással fenyegette. Sőt már is a megtorlás útjára lépett, mert Schlotzernek — akiért váltókerességben állott — fölmondta a kerességet. Ezek a dolgok annyira elkésertették a szerencsétlen embert, hogy kétségbeesésében halálra szánta magát. S végzetes szándékát alig ha el nem éri, mert állapota változatlanul súlyos és életveszélyes.

Vidéki levelezés.

„Bácsmegyei Függetlenség”
tekintetes szerkesztőségének

Zombor.

Nem nagy dolog, amiről írok, de jellemző; azért kérem szíves közlését.

Az apatini mungó had február 25-én, szombaton este a sörház korcsmában Zsuborybálat rendezett, ahol természetesen a választás óta már kiéhezett hívek azon reményben pontosan megjelentek, hogy talán a választási kasszában maradéka kerül még sorra. De nagy volt a lehangoltság, mikor a vendéglős a már

előre fizetett 2 korona belépődíjon felüli cseh fizetését követelte. Akkor tudták meg, hogy nincs már ingyen trakta.

Hogy farsang idején bálat rendeznek, talán fel nem tűnik senkinek; hanem hogy Zsuborybálat rendezzen valaki, az talán mégis különösen fog hangzani, mert nem hiszem, hogy olyan lett volna már valaha; nekünk ugyan nem; mert van itt Apatinban Zsuboryposztó is, de nem tartós, nagyon változik a színe és hamar pusztul.

Hogy minek az öröme rendezték ezt a különös hangzású mulatságot, a kíváncsiságnak megsúgom: a politikai siker öröme. Mert tessék megtudni, hogy a „Bács-Bodrogher Zeitung” szerint két apatini kisasszony a képviselő úr közbenjárása folytán az itteni állami elemi iskolához tanítónőnek lett kinevezve, három helybeli hölgynek pedig kinevezésük kilátásba van helyezve a még ez évben megnyitandó három állami ovodába óvónőknek. A „Bácskai Ujság” szerint Zsubory 100 koronát ajándékozott a szilágyi gazdakörnek. Kilátás van továbbá, hogy vasútunk is még ebben a században kiépül, ha hívek maradunk a mungó párthoz. De nem feledjük, hogy az önálló bank leszavazásánál a képviselő úr közreműködött, a programbeszédében ígért készfizetést azonban szórakozottságában elfelejtette.

Hogy a nevezett mulatságnak befejezéséről is megemlékezzem, biz' kintartottak, még Klemm Márton két bácsalmási vendégével oda nem tévedt és annak fejét be nem verték, úgy, hogy dr. Langauer Lajos úrnak is dolga akadt. A bácsalmási szerkesztő egy arculcsapással, Piry úr pedig repüléssel menekült onnan meg. — Így végződött a Zsuborybál.

Klemm és társai pedig jegyezzék meg, azaz tanulják meg azt a közmondást, hogy ne mondj igazat, mert beverik a fejed.

A közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Igen becses lapjának, a „Bácsmegyei Függetlenség”-nek 1911. évi február hó 26-án megjelent számában „Nemzetiségi üzlet” cím alatt közzétett hírére a következőket tartjuk szükségesnek megjegyezni és igen kérjük a tekintetes szerkesztő urat, hogy ezen rövid helyreigazító sorainknak becses lapjában helyt adni szíveskedjék.

Mi nem foglalkozunk politikával, ahhoz nem értünk és abból nem élünk s így sem a nemzetiségi kérdést nem feszegetjük, sem nem akarjuk üzletünket politikai kérdések felvetésével ismeríté tenni. Mint e város szerény és békés polgárai, kik csakis becsületes munkájukkal óhajtják jövőjüket megalapítani, egyedül és kizárólag arra törekszünk, hogy jó, kifogástalan áruval és gyors, előzékeny kiszolgálással elégtűk ki a vevő közönség jogos igényeit. Ehhez tartottuk magunkat a múltban, miről vevő közönségünk meggyőződhetett és ehhez fogjuk tartani magunkat a jövőben is. Minden olyan ráfogást pedig, melynek forrását különben jól ismerjük és amely nekünk bármily irányú politizálást akar a szemünkre hányni, kénytelenek vagyunk mint téves vagy rosszakaratú valótlanúságot visszautasítani.

Fogadja szerkesztő úr kiváló nagyra-becsülésünk kifejezését.

Zombor, 1911. február 28-án.

Ráczits és Czvrkusits,
fűszer- és rövidárú nagykereskedők
Zombor.

HIRDETÉSEK.

Lakás kerestetik!

1-2 szobás lakást. bútor nélkül, lehetőleg teljes ellátással keres „állandó lakó.“

Cím a kiadóhivatalban. 23-3-3

Keresek

két elárusítónőt azonnali felvételre. :-: :-:

Özv. Szumetz Imréné

25 Kalap-utca 20. sz. 2-2

Ha célt akarunk érni:
HIRDESSÜNK A

Bácsmegyei Függetlenség

című politikai lapban.

Hirdetések felvételnek

A KIADÓHIVATALBAN:

Erzsébet-körút 13. szám alatt,
valamint:

KOLLÁR JÓZSEF

könyv- és papírkereskedésében

ZOMBORBAN.

KOLLÁR JÓZSEF

* könyv- és papírkereskedése, *
könyvnyomdája és könyvkötészete

ZOMBORBAN.

Ajánlja dúsán felszerelt
könyv-, papír- és írószer-raktárát.

Elvállal mindennemű

könyvnyomdai munkák,

úgy mint:

üggyévi és községi nyomtatványok,
körlevelek, mérlegek,

eljegyzési értesítők,

MEGHÍVÓK, FALRAGASZOK,

NÉVJEGYEK

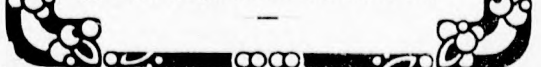
stb. a legcsinosabb kivitelben való
elkészítését; úgyszintén

könyvkötészeti munkákat,

melyek a legolcsóbb árban számíttatnak.

Vidéki megrendelések

gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ujdonság a Lecithin Cognac

tapláló ereje folytán elsőrendű erősítő
gyógycognac.

A Lecithin Cognac testileg visszamaradt egyéneknek, úgy gyermekeknek mint felnőtteknek, de kivált lábadozóknak lévő gyengélkedőknél csodálatos hatással bír, mert a hanyatló erő rövid használat után tökéletesen helyre áll, miért is az orvosok nagyon ajánlják.

Kizárólagos egyedüli elárusító hely:

Mayer István

fűszer-, csemege-üzletében

Zomborban.

14-12-7

Fix fizetés

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonkénti elérhető jövedelem 300-600 K.

Hecht Bankház Részv.-Társ.

BUDAPEST, Ferencziek tere 6.

89-4-45

FIGYELEM!

A legjobb ételek és italok úgy az étteremben, mint

házon kívül is csakis a

„Hungária“ vendéglőben

kaphatók.

(Hungária-gőzfürdő mellett.)

Legjutányosabb abonement.

Erdélyi aszu, tokaji és szekszárdi

kitűnő borok

állandóan raktáron.

Kiváló tisztelettel:

Báthory György,

vendéglős.

91-51

Ház eladás!

Zomborban Szóntai-úton 190.

sz. alatt levő (volt Maglits-féle) ház 2 telekkel szabad

kézből eladó; továbbá a

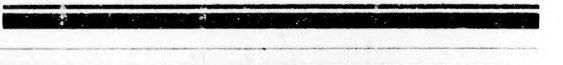
Sikara vendéglő

3 vagy 6 évre azonnal kiadó.

Bővebb értesítéssel szolgál:

Aman József és Társai

24 Apatin és Zombor. 3-2

FATTINGER

húsrótos

kutya-lepénye.

A legjobb és legegészségesebb eledel bármely fajtájú kutyák részére.

Főraktár:

Ráczits és Czvrkusits

cégnél ZOMBOR.

